

Na przykładzie samorządu

Na wzór styczniowych konferencji samorządu robotniczego, w kwietniu rozpoczęły debaty zrzeszenia rolników, spółki wodne i kółka rolnicze. Do tych organizacji należy dwie trzecie wszystkich rolników indywidualnych. Z reguły są to właściciele gospodarstw wysoko- i średnio-rolniczych.

Wraz z reformą administracyjną kraju, w 1975 roku niemal w każdej podstawowej jednostce, zorganizowano gminne spółki wodne. Zadaniem ich jest utrzymanie w pełnej sprawności urządzeń melioracyjnych na użytkach rolnych, co pozwala na uzyskanie wysokich plonów. Jak spółki wodne wywiązują się z tego zadania?

Zacznijmy od stwierdzenia, że prawie połowa całej powierzchni ziemi rolniczej — w wyniku ogromnych nakładów inwestycyjnych — posiada uregulowane stosunki wodne. Można tam i należy prowadzić racjonalną i wydajną gospodarkę. Nie zawsze jednak tak bywa. Przykładów potwierdzających tę opinię dostarczają nam właściciele tych gruntów. Nieraz pisaliśmy o nieskuteczności działalności spółki wodnej na obiekcie Bełda, gdzie duże obszary łąk nie były należycie użytkowane. Pokazywaaliśmy zdesperowane urządzenia melioracyjne na obiekcie Włostowa. Kilka dni temu zjawił się w redakcji producent rolnik z Jatwici Dużej (gmina Suchowola) rozalony, że tamtejszy producent posiadający spore obsza-

ry łąk w Brzozówce Dolnej, zrzeszą bardzo dobrze zagospodarowanych, nie mogą doń dojechać. Sytuacja taka trwa od trzech lat; od tego czasu zamiast zbierać 100 kwint-

nie wydają się być logiczne i uzasadnione. Ale od razu zapytaliśmy: sami skarżący są członkami tych zrzeszeń, więc dlaczego nie potrafią wpłynąć na załatwienie spraw

nie funkcjonują właściwie, ziemia rodzi całkiem podobnie. Taki jest skutek nierzetelnej pracy, niewłaściwego funkcjonowania kontroli społecznej na jednym tylko wycinku rolniczej działalności.

Na swoje usprawiedliwienie spółki mają sporo argumentów. Jak wszędzie na wsi, maleją zasoby siły roboczej. Zwiększone zadania trzeba realizować mając do dyspozycji także niewystarczającą ilość sprzętu mechanicznego i środków technicznych. Mimo tego można jednak prowadzić działalność na wysokim poziomie. Przykładem jest wie-

być przykładowo wykorzystanie. W ostatnim okresie sytuacja stała się o tyle klarowniejsza, że tempo przejmowania przez spółdzielnie ziemniaki osłabło, a sprzęt przybył. Zatem można będzie zwiększyć uwagę zwrócić na jakość usług. Możliwe też stanie się rozszerzenie ich skali.

Działacze samorządowi — w trakcie gospodarskich rozmów — rozważają zapewne, jak najlepiej wykorzystać zwiększający się potencjał produkcyjny KR. A jest o czym mówić. Fakty są bowiem bezspornie; w jednym SKR traktory pracują 2 tys. godzin rocznie, obok w sąsiednim — połowę mniej. Dalej następuje reakcja łańcuchowa: maszyniści towarzyszą pracującym w polu tyle czasu, co traktory, a więc odpowiednio krócej. Zwiększa się grupa niezadowolonych usługobiorców, gdyż popyt znacznie przewyższa podaż usług. W rezultacie mnoży się wzajemna wymiana „grzeszności”, rodzą się domysły, powstają niezadowolone sentencje. Ze szkoda dla sprawy zasądzić.

Podnosimy te sprawy nie tylko w celu wytknięcia błędów i niedomagań organizacyjnych, ale i po to, aby uświadomić wzrastającą rangę samorządu i kontroli społecznej — o czym dużo mówiło się na XI Plenum KC partii — w sprawnym funkcjonowaniu gospodarki rolnej. Nie można wątpić, że do podobnych wniosków dojdą działacze spółek wodnych i kółek rolniczych. I że potem będą je efektywnie realizować. (haka)

Kierunek - efektywność

tali siana z hektara, zbierają 30.

Zazwyczaj użytkownicy gruntów zmeliorowanych miały pretensje do spółek wodnych o to, że placą składki kilkusetzłotowe za każdy hektar, a pożytek z działalności spółek jest zbyt mały. I stawiają warunek: albo przestaniemy płacić, albo spółki wezmą się do roboty.

Dotyczy producentów rolnych dotyczące niskiej efektywności pracy niektórych spółek po-

u siebie, na miejscu? O sile samorządu stanowią przecież jego członkowie.

Konsekwencje zaniedbań, nie zawsze solidnego podejścia do wykonywanych obowiązków, są duże. Tam, gdzie użytki rolne nie są zagospodarowane i zmeliorowane, grunty wydają jeden pokos traw, 50 kwintali kartofli, 10 kwintali zboża. Dlatego po prostu, że albo wody zbywa, albo brakuje. Ale również tam, gdzie urządzenia melioracyj-

nie dobrze pracujących spółek wodnych.

Podobne problemy nurtują najbardziej masową organizację chłopską — kółka rolnicze. Dochodzi jednak jeszcze jedna ważna sprawa; SKR-y, oprócz świadczenia usług rolnikom, posiadają ziemie własne. Na tym terenie nie ma konfliktów i nieporozumień; członek KR domaga się wykonania w terminie pracy na jego polu, z drugiej strony grunty SKR powinny

Brygadziści Tadeusz Ciborowski i białostockiej stacji obsługi „Łączności” przy okresowym przeglądzie „Stara”.

„Łączność” jedzie!

Każdy z nas widuje je codziennie, na ulicach naszych miast, na wiejskich drogach — żółte samochody z czerwonym pasem na boku, na którym widnieje napis „Łączność”. Są to wozy białostockiej ekspozytury Przedsiębiorstwa Transportu Samochodowego „Łączność”, mieszczącego się w Olsztynie. Ich kierowcy zajmują się przewożeniem różnego rodzaju artykułów w ramach własnego resortu, świadczą również usługi transportowe na rzecz RSW „Prasa — Książka — Ruch”.

Trasą przebiegają przez sąsiednie powiaty białostockiej ekspozytury, największej w kraju, przeciętnie w ciągu roku można by 250-krotnie objechać ziemski glob, wynosi ona bowiem ok. 10 mln km. Dzięki żółtym samochodom nasi Czytelnicy otrzumują codziennie w

ce. Pierwsza największa z nich, powinna zajmować się jedynie naprawami bieżącymi i poawaryjnymi samochodów, w sumie jednak wykonuje wszystkie rodzaje remontów. Pracują w niej cztery brygady, które m. in. dokonują regeneracji wielu zespołów samochodowych. Technicy z białostockiej stacji obsługi „Łączności” zatrudnieni są na warunkach tzw. akordu zespołowego. Polega on na tym, iż ludziami plac się za czas, w którym... nie pracują oraz za długość okresu, w jakim pojazd po naprawie nie wraca do warsztatu. Procentuje więc i szybkość wykonania remontu i jego solidność. Mimo braku takich części, jak: skrzynki biegów, tylny mosty oraz silniki do „Zuków” i „Nysy” — jakość wykonywanych w stacji usług zasługuje na uznanie. Przykładowo: średni przebieg nowego samochodu do czasu naprawy głównej określony jest na 100 tys. km., zaś wozy po bieżących remontach w zakładzie „Łączności” osiągną 130 tys. km.

Pracownicy „Łączności” oprócz jazdy również z listów skrynek pocztowe w Białymstoku, posługując się przy tym czterema „Trabantami” i małymi „Flakami”. W tym roku mają otrzymać jeszcze trzy „maluchy”.

Na zlecenie Wydziału Pocztowo-Telekomunikacyjnego specjalne samochody „Łączności” wraz z konwojentami przewożą inkasoskafy sklepowych i inne ładunki pocztowe. Są również specjalistyczne wozy, służące do budowy, konserwacji i utrzymania linii telekomunikacyjnych.

Białostocka ekspozytura ma cztery terenowe stacje obsługi w Białymstoku, Łomży, Bielsku Podlaskim i Hajnów-

Z względu na całodobową nierazko pracę obserwuje się dużą fluktuację wśród kierowców. We własnym zakresie prowadzi się więc ich doszkalanie, co pozwala też na stałe utrzymanie wysokiej dyspozycyjności pracowników „Łączności”, na regularne dowożenie do miejscowości naszych trzech województw listów, paczek, telegramów. Również nasza „Gazeta”, dociera do Czytelników dzięki pracownikom Przedsiębiorstwa Transportu Samochodowego „Łączność”. (mip)

Z zagranicy

Społeczno-ustrojowe uwarunkowania

Szukając źródeł terroryzmu

Nasilenie terroryzmu w świecie, a zwłaszcza w Europie Zachodniej, napawa nie tylko oburzeniem, ale wywołuje pytania o genezę tego niepokojącego i tragicznego zjawiska społecznego.

Trudno — przecież — zgodzić się z powierzchowną opinią, że terroryzm jest zjawiskiem, które przetrwało w historii ludzkości od czasów prehistorycznych, a przetrwało, ponieważ jest naturalnym elementem życia społecznego. Wskazywanie na przetrwanie terroryzmu jako na zjawisko naturalne, jest w rzeczywistości ucieczką od trudnych pytań o jego genezę i sposoby zwalczania.

Terrorem szaleją obecnie w Europie Zachodniej, a głównie w krajach EWG, posiada głębsze podłoże, wynikające z ukształtowania historycznych i społecznych warunków, które przetrwały w tych krajach. Porównania i moralności życia społecznego i politycznego — to najczęściej działania zdemoralizowanych albo zdesperowanych jednostek i anarchicznych grup zrodzonych przez obłądki systemu. Dla potwierdzenia tej opinii przyjrzyjmy się geografii terroryzmu: RFN, Włochy, Wielka Brytania, Belgia, Holandia, Francja, czyli kraje, w których demokracja burżuazyjna święciła niegdyś największe triumfy i które dziś w ramach statusu wspólnoty zachodnioeuropejskiej szczyta się swobodnym przepływem kapitałów, towarów, technologii, informacji, usług i siły roboczej.

Z drugiej strony, w krajach tych, których przedstawiciele tak uparcie ekonoowali na konferencji w Belgradzie problem

praw człowieka, podstawowe prawo jednostki do wszechstronnego rozwoju osobowości i spokojnego życia jest poważnie ograniczone, zalety bowiem materialne od przydatności danej jednostki w procesie pomnażania zysków korporacji kapitałowych. W krajach, w których większość wygrywa wybory, a rządzi mniejszość dysponująca kapitałem, tracą racje bytu tradycyjne zasady walki parlamentarnej. Świadomość bezsilności jednostki i całego parlamentarnego systemu demokracji burżuazyjnej wobec dyktatorów menedżerów korporacyjnych, skorporowanych w ramach zachodnioeuropejskiej wspólnoty, przy równoczesnej swobodzie dostępu do nowoczesnej techniki i kuliście dla indywidualnego sukcesu — sprawia, że elementy drobnomieszczaństwa, także lewicowe, w poszukiwaniu antydotum sięgają po środki z anarchizacyjnego arsenału — od zamachu, poprzez porwania aż do morderstwa władcze.

Oczekiwanie na sukces życiowy przez pracę w 6-milionowej kolejce bezrobotnych (tyle liczą ich kraje EWG) nie wróży ani dostatej młodości, ani spokojnej starości. Stąd dla wielu młodych, „gniewnych”, wychowanych w atmosferze „filozofii buntu”, lub co gorzej w apologetyce „narodu panów” — atrakcyjniejsza jest perspektywa zdobycia rozumu „permanentnej rewolucjonistki” typu Ulrika Meinhof, czy ryzykownego biznesu za cenę uprowadzenia barona i milionera. Związana, że między krajami EWG istnieje nie tylko swobodny przepływ kapitału ale również bezwizyjny ruch osobowy, atrakcyjnym zarówno dla turystów, jak i... terrorystów. Dlatego też zapewne podczas porwania Aldo Moro, które było kopią scenariusza zamachu na Schleyera, mieszkańcy Rzymu słyszeli nawoływania w języku niemieckim, a poszukiwanie terrorystów przynosi podobnie pierwsze rezultaty. (Interpress)

STEFAN LEWANDOWSKI

Huta BOHEMIA w Svelto to najnowocześniejsza i największa huta szkła w Czechosłowacji. Jest to również najmłodszy zakład tej branży, gdyż średnia wieku zakładu nie przekracza 22 lat. NA ZDJECIU: młoda pracownica huty i jej dzieło — kryształowa patera. CAF—CTK

Niebezpieczne wypalanie łąk

Okres wiosennych prac porządkowych w rolnictwie sprzyja powstawaniu pożarów i strat na skutek nieuzasadnionego ekonomicznie i społecznie, sprzecznego z obowiązującymi przepisami o ochronie przeciwpożarowej, wypalania przez rolników łąk, pastwisk i nieużytków. Statystyki pożarowe notują w okresie wiosennym znaczny wzrost liczby pożarów.

Najwięcej pożarów powstaje na łąkach, wrzosowiskach i lasach. Wschnięte trawy, wrzosowiska i ściółka leśna łatwo zapalają się i sprzyjają szybkiemu rozprzestrzenianiu się ognia, powodując znaczne straty materialne jak również niejednokrotnie bezpowrotne zniszczenie środowiska naturalnego.

Większość tych pożarów powstaje na skutek nieostrożności w obchodzeniu się z ogniem i naruszania podstawowych przepisów przeciwpożarowych podczas prowadzenia wiosennych prac na polach i w lasach, rozpalania ognisk przez uczestników wycieczek do lasów itp.

Rolnicy wypalanie łąk usiłują uzasadnić koniecznością usunięcia nie sprzątniętego jesienią ostatniego pokosu trawy. Wskutek spierzania prac polowych, zwich warunków pogodowych, pokos ten nie został jesienią zebrany. Nie sprzątnięta jesienią trawa, pozostawiona na pniu lub skoszona, a nie zebrana, hamuje wiosną tempo wzrostu młodych roślin, obniżając w wyniku tego plon siana. Czy nie lepiej jednak mechanicznie usunąć wszelkie roślinne pozostałości i spalić w bezpiecznej odległości od lasów, łąk i wrzosowisk (100 m), budynków (30 m)?

Pod wpływem wypalania następuje pogorszenie się składu botanicznego siana, wyrażające się zmniejszeniem udziału roślin motylkowych przy jednoczesnym wzroście ilości chwastów. Ponadto — co nie jest bez znaczenia — giną nie tylko

szkodniki, ale także bardzo pożyteczne owady zapylające rośliny.

Pożary łąk zanotowano już w województwach białostockim, łomżyńskim i suwalskim. Niebezpiecznemu, a niestety bardzo rozpowszechnionemu zwyczajowi wypalania traw, trzeba się zdecydowanie przeciwstawić. Potrzebne jest tu większe działanie ze strony urzędów gminnych, sołtyśskich, członków OSP, ORM, ZHP, młodzieży szkolnej, działaczy Ligii Ochrony Przyrody, leśników, straży leśnych. Każdy spostrzeżony pożar łąk czy wrzosowiska, winien być natychmiast likwidowany i to możliwie w zarodku, zanim zdąży objąć szerszy obszar. W razie stwierdzenia pożaru lasu należy natychmiast powiadomić najbliższą straż pożarną. (h)

Stanisław Zaleski przejechał już za „kółkiem” ponad 1 mln km, w tym w ciągu 10 lat pracy w „Łączności” ponad 850 tys. km. Aktualnie swoim ambulansem pocztowym kursuje na trasie: Białystok — Suwałki — Łomża — Kolno — Zambrów.

(h)

„Księżę Pepi” — królem polskich irysów

W kolekcji złożonej z ok. 200 odmian irysów — znajdującej się w skierniewickim Instytucie Sadownictwa — nie było do tej pory ani jednej odmiany polskiej. „Księżę Pepi” — taką nazwę otrzymał wyhodowany w zakładzie roślin ozdobnych pierwszy polski irys. „Imię” roślinie nadano w związku z rozpoczęciem przed laty badań i doświadczeń w miejscowości Umieścowa, będącej niegdyś posiadłością Pomiatowskich. Prace hodowlane zakończono

już w Skierniewicach, a kwiat otrzymał nazwę „Księżę Pepi”. Irys ten charakteryzuje się dużą wartością dekoracyjną i co ważne — łatwo się reprodukuje. Nowa odmiana irysa wraz z kilkoma innymi — znajdującymi się w skierniewickiej kolekcji — na skalę gospodarczą będzie uprawiana w powstającym w pobliżu Skierniewic 400-hektarowym doświadczalnym produkcyjnym gospodarstwie ogrodniczym w Nowym Dworze.

Starożytna osada w kraterze meteorytu

Badania geologiczne i geofizyczne prowadzone przez radzieckich uczonych w kraterze meteorytu na wyspie Saaremaa w Estonii przyniosły nieoczekiwane cenne odkrycia... archeologiczne. Krater, utworzony ok. 3 tys. lat temu po uderzeniu meteorytu, stał się dla dawnych ludów miejscem kultu. Nad brzegiem jeziora powstałego w kraterze osadnictwa z wczesnej epoki żelaza. Z dna jeziora wydobyto resztki glinianych naczyń — są to prawdopodobnie ślady ofiar składanych bóstwom. (PAP)

tor Halina Lotowska przedurzewicewi. Fot. K. Swiderski

Od 13 lat w małej salce Klubu 13 Muz, należącego do Związków Twórczych w Szczecinie, odbywa się w przedświątecznym tygodniu wielkanocnym Ogólnopolski Przegląd Zawodowych Teatrów Małych Form.

Na początku sezonu teatralnego Klub 13 Muz rozsyła do wszystkich teatrów i instytucji kulturalno-oświatowych oraz ogłasza w prasie terminarz i regulamin konkursu. Na przełomie roku na ręce trzech (1) pracowników klubu napływają zgłoszenia — zazwyczaj około pół setki. Równocześnie powołuje się Komisję Artystyczną — jej przewodniczącym jest zawsze wybitny praktyk teatru, aktor lub reżyser (bywał Andrzej Łapicki, Jan Machulski, Zofia Rysiówna), a w skład wchodzi krytycy, przedstawiciele Ministerstwa Kultury i Sztuki, organizatorzy z Klubu 13 Muz i przedstawiciele miejscowych władz politycznych.

Komisja ogląda przedstawienia, rozpatruje recenzje, po czym wybiera do konkursu około dziesięciu przedstawień i składa program tygodniowych zapasów artystycznych największego teatru wybrania, którego cały kapitał reprezentuje talent artysty, majątek mieści się w walizce, przestrzeń zamyka się w czterech metrach kwadratowych, a czas trwania nie przekracza godziny.

Na przedstawienia przeglądu sprzedaje się bilety lub abonamenty wraz z kartami do głosowania. Bowiem konkurs ten wyróżnia wśród innych to, że trzy główne nagrody (pierwsza jest nagroda, wręczana przez prezydenta miasta Szczecina i nosi jego imię), przyznawane są w wyniku plebiscytu publiczności. Sposób głosowania jest tak pomyślany, by nie dopuścić do klakierskich praktyk, zaś otwarcie urny, liczenie głosów i ogłaszanie wyników ma w pełni demokratyczny charakter i odbywa się z szynym udziałem przedstawicieli widowni.

Impreza jest tak pomyślana, by podczas jej trwania wreczono ma miejsce w macierzystej siedzibie festiwalu w Klubie 13 Muz. Jest to dziś ogromne osiągnięcie nie tylko organizatorów z Klubu Związków Twórczych, lecz także wynik świadomego, systematycznego i faktycznego planowania pracy przez działaczy kulturalno-oświatowych ze Szczecina.

Tu sławca od dwóch lat odbywa się dokładna replika przeglądu z Klubu 13 Muz, podobne w try-

systematyczna i wytrwała praca przyniosła rezultaty — dziś z dumą upychają widów w trzeciejszej w szwach sali Zakładowego Domu Kultury. (Nowy obszar i wielofunkcyjny gmach Zakładowego Domu Kultury „Stocznowiec” będzie otwarty niebawem).

Na obecnym Przeglądzie wśród publiczności byli pracownicy wydziałów kultury kilku województw, które zamierzają skorzystać z doświadczeń i planu obecnego konkursu. A jest jako zaprosić. Poczynając od „Cudzoziemki” według Marii Kuncewiczowej w wykonaniu reżyserki Anny Lutosławskiej z Teatru „Miniatura” w Krakowie, odznaczony Główną Nagrodą Publiczności i Nagrodą Specjalną

Oferta nie tylko dla Białegostoku

bie głosowanie publiczności, która przyznaje dwie nagrody rzeczowe — cenę i piękność. Czołowość zaś wreczono ma miejsce w macierzystej siedzibie festiwalu w Klubie 13 Muz. Jest to dziś ogromne osiągnięcie nie tylko organizatorów z Klubu Związków Twórczych, lecz także wynik świadomego, systematycznego i faktycznego planowania pracy przez działaczy kulturalno-oświatowych ze Szczecina.

Ministra Kultury i Sztuki (Komisja Artystyczna). Poprzez dwa świetne monodramy, wyróżniona przez publiczność stocmi i przez Komisję Artystyczną: „Konarmia” według Izaaka Babela w wykonaniu Stefana Byłowskiego z Sopotu oraz „Nielaki Piórko” Henri Michaux w wykonaniu Andrzeja Burszyskiego z Olsztyna. Do sugestijnych montażu poszły z Teatru „Zagłęb 17” przy Zarządzie Województwa ZMP w Bielsku Białym. A także program odznaczony przez nestorkę krytyków teatralnych w Polsce panią Marię Becherz-Rudnicką (organizatorzy dowiedziawszy się o jej przyjeździe utfnodowali specjalną nagrodę). „Kiedy ranne wstają sorce” według Marka Nowakowskiego z Bielska Białej (Marek Mokrowiecki i Karol Suszka).

Pod adresem władz kulturalnych zgłaszam dwie propozycje. Pierwsza: zaprosić najcenniejsze przedstawienia szczebińskiego do kilku sal województwa białostockiego, suwalskiego i łomżyńskiego. Druga: zorganizować podobną imprezę, w której gospodarzem byłaby publiczność; nadać jej specjalny profil, stworzyć przegląd małych form opartych na reportażu i tzw. teatrze faktu. Warto byłoby uświetnić otwarcie każdorazowej imprezy monodramem — laureatem: z Torunia, Wrocławia, Szczecina, gdzie tego typu konkursy mają miejsce, bądź dopuścić je do przeglądu poza konkursem.

W tegorocznym programie szczebińskim taką funkcję pełnił „Promethion” Norwida w wykonaniu Henryka Boukowskiego — wielkie dzieło aktorskie i aktualny sens Norwida, który może być wytyczną działania w zakresie kultury, „Sztuka jest po to, by zachęcała do pracy, praca po to, by się zmartwychwstało” — w szeregu pomni- chę ręką ludzi stworzonych. Jasno i czysto brzmiało wezwanie Norwida, który przyszedł w Polsce sztukę widział „nie jak zabawę i nie jak naukę, lecz jak chorągiew na prac ludzkich wieży”, a posłannictwo artysty w podnoszeniu „ludowego” i „narodowego” do poziomu i znaczenia „ogólnoludowego”. Nie odwrócić — co należałoby z tego miejsca częściej powtarzać i dedykować pseudotwórcom i nieznającym się na rzeczy działaczom kultury, dla jednych bowiem ważniejsze jest własne wnętrze, dla drugich to, co sławne u obcych.

BOŻENA FRANKOWSKA

Święto Kultury Staropolskiej

Chroniąc i kultywując dziedzictwo narodu

W woj. łomżyńskim trwają przygotowania do kolejnego, szóstego Święta Kultury Staropolskiej...

Zgodnie z tym hasłem wszystkie imprezy zaplanowane na dni kultury staropolskiej będą w naszej kontynuacją tego co w przeszłości...

Przed nowymi zadaniami

Miejsko-Gminna Rada Narodowa w Piszcu, obradująca na swej drugiej po wyborach sesji...

Wystawy: Portret Sarmaty (Domek Pastora), filatelistyczna (Cech Rzemiosł Różnych) i ekspozycja starodrukowa...

Wiele imprez przewidziano na 21 maja. Będzie to m.in. otwarcie wystawy akwarel Wiktora Zina...

Na zdjęciu: Maria Sagan z wychowankami.

Piękna tradycja

W marcu br. w Szkole Podstawowej nr 4 w Łomżyi odbyła się niecodzienna uroczystość...

30 lat pracy w zawodzie nauczycielskim ukończyła właśnie Maria Sagan — nauczycielka matematyki i wychowawczyni wielu uczniów...

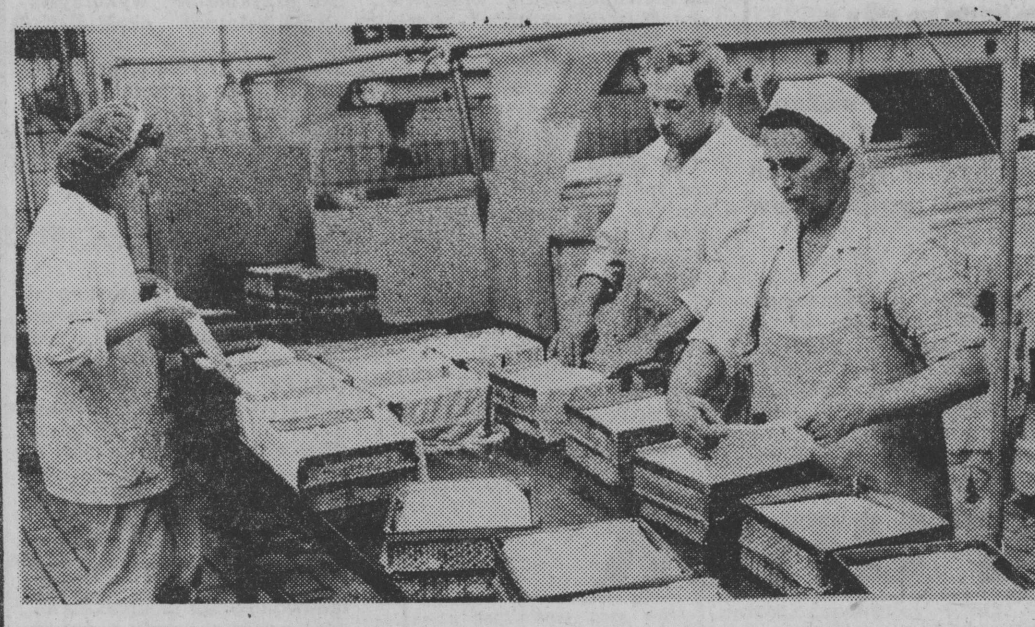
Do życzeń władz oświatowych, dyrekcji szkoły, rady pedagogicznej dołączyły gorące słowa wdzięczności za trud...

W tym samym dniu mieszkańcy Kolna, Grajewy, Wysokiego Mazowieckiego, Zambrowa...

Dzień 23 maja również poświęcony będzie muzyce i koncertom. Na 24 maja zaplanowano liczne spotkania...

Są to tylko niektóre propozycje. O szczegółach będziemy informować na bieżąco.

Przy zbierającej rzece mleka zakład, zwłaszcza w lecie, boryka się z przetwórstwem.

Formowanie sera „Podlaskiego”. Przy pracy brygada Krystyny Liszewskiej.

Wzbierze rzeka mleka

Zakład Mleczarski w Sejnach od zarania nie miał szczęścia. Najpierw przeleżał projekt, później opóźniała się budowa...

W ubiegłym roku sejnieńska mleczarnia kupiła około 28 mln litrów mleka, plan na ten rok wynosi prawie 34 mln...

Mimo kłopotów, nawet w sezonie mleczarnia jakoś sobie radzi z produkcją.

Ziarno do ziarnka... Szkolna kasa oszczędności, istniejąca przy Szkole Podstawowej w Rudzie...

Pieniądze te nie pochodzą tylko z kieszeni rodziców. Młodzież własną inicjatywą i pracą uzyskuje środki pieniężne...

Podczas gdy planowana zdolność produkcyjna na dobę wynosi 70 tys. litrów, w sezonie przerabia się na ser...

zatruli rzekę Marycha, a dalej — jeziora. Co roku mleczarnia płaci kary, ale choćby były one największe...

W proszkowni mleka — Józef Janczulewicz. Fot. Z. Lenkiewicz

W proszkowni mleka — Józef Janczulewicz. Fot. Z. Lenkiewicz

Miejsca pamięci narodowej — w obiektywie

W Domu Kultury w Grajewie zorganizowano ciekawą wystawę fotograficzną pod nazwą „Miejsca pamięci narodowej”...

miejsca walk, stracił itp. Oprawę plastyczną wystawy wykonała Urszula Jenczelewska.

Co wyrośnie na giżyckich polach

Giżyccy rolnicy planują w tym roku zebrać plony czterech ziół z 2350 ha swych pól. Kukurydza zajmie ponad 100 ha...

kontraktacyjnych z cukrownią w Kętrzynie — nasiona buraków. Ilości ziarna, jakie powinny być dostarczone do giżyckich punktów sprzedaży...

Co, gdzie, kiedy?

TEATRY W BIAŁYMSTOKU: Teatr Dramatyczny im. A. Węgliki — nieczynny. Państwowy Teatr Lalek — nieczynny.

Węgorzów — „Transamerican ekspres” — prod. USA (od lat 15). Kierownictwo kin zastępczo możliwość zmian programu.

WYSTAWY W ŁOMŻY: Sala Wystawowa BWA (Hotel „Polonia”, ul. Rządowa) — Wystawa grafiki okręgu toruńskiego...

PROGRAM I: Wiadomości: 6.40, 12.00, 15.00, 16.00, 22.55; 6.00 Język niemiecki; 6.15 — Radio — Szkole; 6.30 Zespół M. Śniegockiego...

PROGRAM II: 15.55 „Wesołe starty (kolor) 10.40 — Klub podróży filmowy (kolor) 11.10 — Wypsa nadziei — film dokumentalny...

PROGRAM III: Wiadomości: 6.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.30, 12.00, 15.00, 17.00, 19.30, 22.00; 5.05 Między snem a dniem; 5.05 Co kto lubi; 5.05 Lalka w bankcie...

Taką szkołę na się lubić

W Liceum Ogólnokształcącym w Elku remontu kapitalnego nie było od 30 lat. W roku ubiegłym Kuratorium Oświaty i Wychowania w Suwałkach...

wano nowoczesne urządzenia świetlne i akustyczne. Następnie zmodernizowane zostały wnętrza, powiększono bibliotekę...

Czytelnicy piszą

Milczący telefon

Mój, pracownicy Zakładu Rolnego w Staczech, woj. suwalskie, borykamy się z wielkim kłopotem, z którym sami nie potrafimy się uporać...

go to Sokółkach aparaty telefoniczne również są nieczynne. Sprawa ta ciągnie się od bardzo dawna.

Łomżyńska trójka do Hawany

Młodzieżowe organizacje woj. łomżyńskiego wybrały już trzy osoby, które będą uczestniczyły w XI Światowym Festiwalu Młodzieży i Studentów „Hawana-78”...

W dniu 8 kwietnia 1978 roku zmarł nagle Tow. ZENON ORŁOWSKI, członek Egzekutywy Komitetu Miasta i Gminy PZR w Gołdapi.

W dniu 8 kwietnia 1978 roku zmarł nagle

Tow. ZENON ORŁOWSKI, członek Egzekutywy Komitetu Miasta i Gminy PZR w Gołdapi.

W dniu 8 kwietnia 1978 roku zmarł nagle

Tow. ZENON ORŁOWSKI, członek Egzekutywy Komitetu Miasta i Gminy PZR w Gołdapi.

W dniu 8 kwietnia 1978 roku zmarł nagle

Tow. ZENON ORŁOWSKI, członek Egzekutywy Komitetu Miasta i Gminy PZR w Gołdapi.